

**De prioriteiten van de
Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
voor de jaren 2009 tot 2014**

Inhoudsopgave

1. Bijstand aan personen

- 1.1. Bestrijding van armoede en ernstige uitsluiting
- 1.2. Ouderenzorg
- 1.3. Bijstand aan personen met een handicap
- 1.4. Diensten voor thuishulp
- 1.5. Justitieel welzijnswerk
- 1.6. Jeugdbijstand
- 1.7. De OCMW's

2. Gezondheid, gezondheidszorg en ziekenhuizen

- 2.1. Preventie en gezondheidsbevordering
- 2.2. Inspelen op nieuwe behoeften en specifieke pathologieën
- 2.3. Thuiszorg en palliatieve verzorging
- 2.4. Het ziekenhuiswezen

3. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

- 3.1. De adviesraden
- 3.2. De overkoepelende elementen inzake welzijn en gezondheidszorg

4. De begroting van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Inleiding

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kent momenteel een demografische groei van een overigens jonge bevolking, daar het geboortecijfer er het hoogste is van heel België.

De gewestelijke context waarin deze demografische boom zich voordoet, wordt evenwel gekenmerkt door een paradox. Zo kampt het Gewest als één van de regio's van Europa die de meeste rijkdom produceren, met een sociaal-ruimtelijke dualisering van zijn bevolking. Dit brengt voor het Gewest enorme economische, maatschappelijke en volksgezondheids-, opleidings- en onderwijsgerelateerde uitdagingen met zich mee, voornamelijk ten aanzien van de kinderen en jongeren.

Om alle Brusselaars maatschappelijk welzijn en een goede gezondheid te waarborgen, is het derhalve nodig de ontwikkeling van een aangepaste en performante welzijns- en gezondheidsinfrastructuur voort te zetten.

Deze doelstelling is des te belangrijker, daar tal van Brusselaars af te rekenen hebben met sociale moeilijkheden, moeilijkheden ondervinden om aan werk te geraken, een kwalificerende opleiding te volgen of onderdak te vinden in een behoorlijke en betaalbare woning.

De prioriteit zal er voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie dan ook in bestaan de strijd aan te binden tegen armoede en ernstige uitsluiting en ook de ongelijkheid in gezondheidskwesties aan te pakken.

Ook het behoud in de thuisomgeving en gezinshulp zullen net als de uitwerking van krachtigere oplossingen voor personen met een handicap voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van prioritair belang zijn.

Volgens de WGO staat gezondheid voor fysiek, geestelijk en sociaal welzijn. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zal derhalve ijveren voor de coördinatie van het welzijns- en gezondheidsbeleid door een zorgcontinuüm te waarborgen voor de personen die daarvoor in aanmerking komen en die van start gaat bij de preventie en duurt tot de betrokkene terugkeert naar de plaats van zijn keuze, met aandacht voor het curatieve aspect, de begeleiding en de sociale follow-up.

Om deze doelstellingen te verwezenlijken, moet de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie samenwerken en overleg plegen met alle Brusselse overheden alsook met de andere beleidsniveaus. Zij zal zich baseren op het werk van de observatoria.

Het Verenigd College zal er tevens op toezien dat dit beleid gevoerd wordt in nauw overleg met alle veldwerkers uit de overheids- en privé-sector, vooral de OCMW's, waarop de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie gedeeltelijk het toezicht

uitoefent.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is van oordeel dat alle opvangdiensten en -plaatsen aangepast moeten zijn aan de noden van de Brusselaars. Daarom zal het Verenigd College onder andere verder blijven investeren in infrastructuur.

1. Bijstand aan personen

1.1. Bestrijding van armoede en ernstige uitsluiting

1.1.1. Een geïntegreerd plan ter bestrijding van armoede

Armoedebestrijding vergt een multidisciplinaire aanpak. Zo bepaalt de ordonnantie van 20 juli 2006 betreffende het opstellen van het armoederapport dat het beleid rond armoedebestrijding in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gecoördineerd moet worden en samenhang dient te vertonen met de overige beleidsdomeinen van de gemeenschappen en gewesten alsook met de Federale Staat.

Het beleid inzake armoedebestrijding van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is opgebouwd rond drie wezenlijke actielijnen:

- De uitwerking van een « Geïntegreerd Plan ter bestrijding van armoede » (daarin begrepen alle aspecten die hiermee verband houden) door de vier Regeringen om een kader en doelstellingen vast te leggen voor de uit te voeren acties.
- Communicatie en informeren van de betrokken sectoren en doelgroepen, bijvoorbeeld via het CMDC (Centrum voor Maatschappelijke Documentatie en Coördinatie), dat zal uitgroeien tot een volwaardig instrument ten dienste van alle Brusselse entiteiten.
- Het verzamelen van informatie door het Observatorium voor Gezondheid en Welzijn en een bijwerking van de gegevensbank, onder meer over de uitgevoerde acties. Het Brussels armoederapport van 2008 reikt een geheel van elementen aan die het mogelijk moeten maken de situatie van de gebruikers te verbeteren. Deze verschillende aspecten zullen geïntegreerd worden in de uitvoering van het Brussels actieplan ter bestrijding van de armoede.

1.1.2. De strijd tegen dakloosheid

– Een globaal en preventief beleid

Om het aantal personen die dakloos zijn, geen eigen woonst hebben, te verminderen, of, vanuit een preventieve bekommernis voor zij die gehuisvest zijn in een ongezonde woning, moet het Brussels Hoofdstedelijk Gewest doelstellingen vooropstellen, die alle

overheden, de gemeenten en de OCMW's, alsook de federale diensten (Justitie, Gezondheid, Immigratie, Maatschappelijke Integratie, Fedasil, enz.) en de gemeenschapsdiensten ertoe nopen hun initiatieven te kaderen in een globale strategie, waarbij de absolute voorrang uitgaat naar preventie.

Er zal samengewerkt worden met de federale overheid om de mensen zonder papieren en de kandidaat-vluchtelingen waarvoor zij bevoegd is, op te vangen en te huisvesten.

Het komt er in de allereerste plaats op aan te voorkomen dat personen na het ontslag uit een verzorgingsinstelling, de gevangenis, een instelling voor jeugdbijstand of bij het verlaten van een opvangstructuur van Fedasil hun woning verliezen of op straat belanden.

De thuislozensector kan onmogelijk alleen doeltreffend actie ondernemen tegen dakloosheid. De GGC zal een beleid ter preventie van thuisloosheid toespitsen op de versterking van het werk van de OCMW's en van het verenigingsmilieu, meer bepaald de centra voor maatschappelijk werk, de verenigingen voor begeleid wonen, de diensten voor schuldbemiddeling, de rol die de opvangthuizen vervullen op het vlak van integratie en naverblijf, ...

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zal daarbij bijzondere aandacht besteden aan:

- de preventie van illegale uithuiszettingen en de gevolgen die deze met zich meebrengen,
- het verlies van huisvesting als gevolg van echtelijk en familiaal geweld. De uitvoering van de gewestelijke en nationale plannen ter bestrijding van echtelijk geweld moet in dat verband gebeuren in nauw overleg met de thuislozensector, rekening houdend met de vluchthuizen waar specifieke opvang wordt geboden en meer in het algemeen voor wat betreft de versterking van de slachtofferopvang.
- de voorbereiding en de follow-up van het ontslag uit de gevangenis, een psychiatrische instelling of een instelling voor jeugdbijstand, in overleg met de federale overheid en de gemeenschappen.

– **Inspelen op specifieke problemen:**

De toegang tot de gezondheidszorg en de continuïteit van de zorgverstrekking voor daklozen moeten verbeterd worden (onder meer bij het ontslag uit het ziekenhuis). Er is nood aan een versterking van de synergieën met de verschillende gezondheidsdiensten om networking en een gecoördineerde opvang van veelal achtergestelde patiënten te bevorderen. De rol van de huisartsen en de wijkgezondheidscentra moet versterkt worden.

Daarenboven zijn de mentale gezondheidsproblemen, waarmee daklozen te kampen hebben, eensgezind vastgesteld. Deze zijn bijzonder zorgwekkend en moeilijk te vatten.

Om een beter inzicht te verwerven in deze complexe problematiek, zal het Verenigd College de hiernaar reeds verrichte studies bundelen en afhankelijk van de resultaten, zal het een op « actie-onderzoek » gebaseerde studie overwegen om de psychiatrische pathologieën van personen die leven in ernstige uitsluiting, duidelijk te bepalen.

Afhankelijk van de beschikbare begrotingsmiddelen zal het Verenigd College voorzien in een ondersteuning van de projecten met een lokale psycho-sociale invulling (waarbij zowel de mentale gezondheid als ernstige uitsluiting aandachtspunten vormen), zoals de SMES.

De opvangtehuizen en de diensten voor noodopvang krijgen steeds vaker vrouwen over de vloer die het slachtoffer zijn van intrafamiliaal geweld. Naast de nood aan aangepaste opleidingen voor het personeel dient de specifieke opvang van kinderen die blootgesteld werden aan dergelijke geweldsituaties, verbeterd te worden.

Er moet ondersteuning geboden worden om de huisvestingsstructuren aan te passen aan het gezinsleven en aan de opvang van jonge volwassenen, om zo onder meer te vermijden dat gezinnen noodgedwongen uiteenvallen. Het is tevens aangewezen de ouders bij te staan in hun taak om op te voeden en genegenheid te bieden.

Binnen de perken van de begrotingskredieten zal het Verenigd College ondersteuning bieden aan laagdrempelige dagopvangdiensten die erkend en op een stabiele basis gesubsidieerd moeten worden, op voorwaarde dat zij maatschappelijk werk leveren dat tot doel heeft toegang te bieden tot sociale rechten en sociale banden te ontwikkelen en dat zij de inspraak van de opgevangen personen bevorderen.

– **Voorzien in gediversifieerde en aangepaste huisvesting.**

Het gebrek aan toegang tot huisvesting in het Brussels Gewest, waarmee onder meer kroostrijke gezinnen te maken krijgen, kan een rem vormen om de deur van een opvangtehuis of noodopvangcentrum achter zich dicht te trekken. Bijgevolg vangen de nooddiensten langdurig personen op, die geen toegang hebben tot de overvolle opvangtehuizen, noch tot aangepaste huisvesting.

Binnen de perken van de beschikbare kredieten zal het Verenigd College derhalve:

- bijzondere aandacht besteden aan de kwaliteit van de opvangplaatsen;
- de bouw van transitwoningen ondersteunen, waardoor gezinnen in afwachting van een definitieve woning hun zelfstandigheid terugkrijgen;
- structuren bevorderen voor gegroepeerd en solidair wonen, waar bepaalde personen stabiliteit kunnen vinden in een aangepaste collectieve woonomgeving;
- steun verlenen voor initiatieven die verband houden met begeleid wonen en woonbegeleiding in het kader van het naverblijf;

- het overleg met de sector van de residentiële geestelijke gezondheidszorg bevorderen.

Voor deze acties zal overleg gepleegd worden met het Gewest, dat bevoegd is voor het huisvestingsbeleid.

– **Noodopvang.**

Het Verenigd College zal de oprichting van een ODSU aanmoedigen – een Openbare Dienst voor Sociale Urgentie (die de rechtsvorm aanneemt van een vereniging vallende onder hoofdstuk XII van de organieke wet betreffende de OCMW's) teneinde de bestaande instrumenten voor het hele Gewest te coördineren en te voorzien in een gedeeld gebruik ervan en daarbij inzonderheid rekening te houden met de specifieke opvangnoden van de gezinnen.

De ODSU zal opgericht worden door de OCMW's, zodanig dat ook de VZW Ariane, de vzw sociale SAMU en de vzw Hoeksteen er onverwijld of stapsgewijs bij betrokken kunnen worden, waarbij rekening gehouden wordt met de eigenheden van elkeen.

Deze dienst zal belast worden met het beheer van alle noodopvangplaatsen, ook tijdens de winterperiode.

Het Verenigd College zal onderzoeken of het mogelijk is de 150 bedden die tijdens de winterperiode ter beschikking worden gesteld, buiten deze periode te gebruiken op verzoek van de andere overheden, die dan ook instaan voor de financiering ervan, zonder dat de beschikbaarheid van de bedden van de wintervoorziening daardoor in het gedrang komt.

Er is nood aan een modernisering van de noodopvang. Daarnaast dient zij aangepast te worden aan de huidige problemen, waaronder:

- voorzien in voldoende degelijke plaatsen voor dringende opvang. Een « specifieke » vleugel voor de opvang van ouders met kinderen is in dat verband onontbeerlijk.
- de mobiele hulpteams tijdens de winterperiode versterken: de straatverplegers, door binnen de sector te voorzien in een gedeeld gebruik van de beschikbare middelen en teams. Bijzondere aandacht dient uit te gaan naar de winterperiode om bijkomende opvang-sassen uit te bouwen, met psycho-medisch-sociale diensten ter ondersteuning. Er moet een winterbeheerplan uitgewerkt worden en de fases voor de uitbouw hiervan moeten daarin opgenomen worden.
- de bestaande teams voor psycho-medisch-sociale follow-up versterken.
- aan deze teams andere professionele know-how koppelen, zoals: huisartsen, psychiaters en verplegers.

– **Het overleg met de thuislozensector:**

Zoals bepaald werd tijdens de legislatuur 2004-2009, werd het comité voor het Brussels Overleg Thuislozenzorg gereorganiseerd om beter in te spelen op de nood aan overleg en collectieve beraadslaging.

Daarenboven werd een Steunpunt Thuislozenzorg Brussel, de vzw La Strada, opgericht. Deze vereniging moet ervoor zorgen dat het optreden van de Brusselse instellingen die zich inlaten met thuislozenzorg, samenhang vertoont en de beraadslaging bij het overleg, waarvan zij de organisatie en de logistieke ondersteuning verzorgt, vlot verloopt. Naast de taken die zij vervult als observatorium staat La Strada tevens in voor de centrale registratie en de organisatie van de « Spreekruimtes », zonder voogdij over de noodopvangdiensten.

De verzameling van gegevens gebeurt met inachtneming van de anonimiteit en de persoonlijke levenssfeer (Wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten aanzien van de behandeling van persoonlijke gegevens) alsook van de regels inzake deontologie en het beroepsgeheim (artikel 458 van het Strafwetboek).

Het is niet de bedoeling om op grond van een dergelijke registratie, die de medewerking impliceert van alle diensten van de thuislozensector, te beschikken over een controle-instrument, maar wel over nauwkeurige informatie met betrekking tot de behoeften en de problemen in verband met uitsluiting en een efficiënt beleid uit te stippelen rond thuislozenzorg. De diensten van de thuislozensector zullen betrokken worden bij de aanleg van een gegevensregister en bij de keuze van de ingevoerde gegevens, alsook bij de finaliteiten van de gegevensvergarig. De gegevens mogen niet bekend gemaakt noch geïnterpreteerd worden zonder het akkoord van de diensten van de thuislozenzorg.

Gezien de inachtneming van het beroepsgeheim zal het beheer van de opvangplaatsen (dispatching) verzorgd worden door de ODSU.

1.1.3. Strijd tegen schuldenoverlast

De diensten voor schuldbemiddeling genieten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geen enkele specifieke financiering.

Overwegende de rol die deze diensten vervullen en de aanhoudende toename van de vraag moet de financiering van het Steunpunt voor de Diensten Schuldbemiddeling (GREPA) in een eerste fase bestendig en versterkt worden.

Op middellange termijn moeten, onder voorbehoud van de beschikbare begrotingsmiddelen en middels de wijziging van de reglementering, voor de erkende diensten (daarin begrepen de OCMW's) een specifieke erkenning en betoelaging uitgewerkt worden, zodanig dat deze zowel preventief als curatief kunnen optreden.

Deze betoelaging moet dienen voor de invoer van statistische gegevens door de

bemiddelingsdiensten, terwijl de uitwerking van een elektronisch beheersinstrument (waarover de diensten kunnen beschikken) en de analyse van de statistische gegevens deel zullen uitmaken van het takenpakket van het Steunpunt voor de Diensten Schuldbemiddeling, zodanig dat we een beter inzicht verwerven in het verschijnsel van de schuldenoverlast in het Brussels Gewest.

Deze betoelagingen moeten het tevens mogelijk maken bijzondere nadruk te leggen op de preventie van schuldenoverlast. Doordat de wachtlijsten langer worden en de personen die bij de schuldbemiddelingsdiensten aankloppen, zich in steeds hachelijkere en complexere situaties bevinden, slorpt het curatief werk een te groot deel van de middelen op.

De preventie van schuldenoverlast is, vooral met de huidige crisis, van wezenlijk belang. Zij omvat verscheidene aspecten: financieel beheer; energiebesparingen; een wijziging van het consumptiepatroon, enz. Daarom moet het preventieve facet van de schuldbemiddeling binnen de openbare en private Brusselse schuldbemiddelingsdiensten (consumentenscholen, workshop consom'acteurs, spreekruimten) ondersteund en versterkt worden.

Voor wat meer bepaald de « schulden betreft die voortvloeien uit energie- en waterverbruik » :

Het waarborgen van het recht op energie vormt in ons Gewest een steeds vaker voorkomende en belangrijke uitdaging.

Door de verhoging van de water- en energieprijzen bouwen almaar meer mensen een schuldenlast op.

De federale overheid heeft een aantal maatregelen getroffen om te trachten oplossingen te vinden voor een dergelijke schuldenlast of om het mogelijk te maken het energieverbruik beter te beheren. Bij wege van de ordonnantie van 14/12/2006 betreffende de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt en de gasmarkt heeft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een reeks openbare dienstverplichtingen ingevoerd die ertoe strekken de Brusselse verbruiker een kwaliteitsvolle dienstverlening te garanderen en de meest kwetsbare verbruikers te beschermen.

Bovenop de federale subsidie genieten de OCMW's een gewestelijke toelage voor de opdrachten die zij uitvoeren in het kader van de ordonnantie gas-elektriciteit.

De ordonnantie van 14/12/2006 maakt het weliswaar mogelijk bepaalde oplossingen aan te reiken, maar desalniettemin zouden bepaalde maatregelen moeten worden versterkt en zou de toepassing ervan moeten worden verbeterd, meer bepaald voor wat betreft:

- de toepassing van de ordonnantie en de problemen waarmee de maatschappelijk werkers geconfronteerd worden,
- de financiering van de OCMW's en de werklast die de toepassing van de ordonnantie met zich meebrengt,

- het statistisch verslag: er dient overwogen te worden het verslag zodanig aan te passen dat het beter aansluit op het werk van de OCMW's en het eenvoudiger uit te voeren is,
- de medewerking van de OCMW's aan ieder gewestelijk preventief beleid dat gebaseerd is op het nemen van eenvoudige maatregelen inzake energiebesparing voor de gezinnen.

Het Verenigd College zal overwogen een subsidie toe te kennen voor de ontwikkeling van een softwareprogramma en te voorzien in een interface met de sociale software van de OCMW's, om op die manier de verzameling van gegevens vlotter te laten verlopen.

1.2. Ouderenzorg

Om de ouderen volwaardig deel te laten uitmaken van het stadsleven in het Brussels Gewest, is er nood aan een geïntegreerd aanbod van opvang- en begeleidingsdiensten (rusthuizen, behoud in de thuisomgeving, kortverblijf, enz.) en aan een beleid inzake verzorging, huisvesting, mobiliteit, collectieve voorzieningen en cultuur waarin de bejaarden centraal staan.

1.2.1. De alternatieven voor het rusthuis

Om tegemoet te komen aan de toenemende vraag vanwege bejaarden om zo lang mogelijk thuis te blijven, zal het College de diensten die ressorteren onder de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, uitbouwen en aanpassen aan de noden en de afhankelijkheid van de bejaarden.

Het Verenigd College zal erop toezien dat de ordonnantie betreffende de diversifiëring van de alternatieven voor rusthuizen (oprichting van een dagopvang- en dagverzorgingscentrum per gemeente, noodoproepsysteem, aanpassingen van de woonst, totstandbrenging van plaatsen voor kortverblijf, groepswoningen, serviceflats, opvang van dementerende personen) toegepast wordt.

Binnen de perken van de begrotingskredieten zal het Verenigd College de investeringskredieten voor de alternatieven voor het rusthuis financieren.

Het Verenigd College zal bijzondere aandacht besteden aan het lot van gedesoriënteerde bejaarden en de mogelijkheid onderzoeken een expertisecentrum op te richten dat zich specifiek toelegt op deze problematiek.

Het College zal in het kader van het protocol 3 de ondersteuning van vernieuwende projecten voortzetten.

1.2.2. De rusthuizen

Het College zal zijn inspanningen om de leefkwaliteit in de rusthuizen te verbeteren,

voortzetten door de bejaarden meer inspraak te verschaffen in de werking en de organisatie ervan (verdere dynamisering van de bewonersraden), activiteiten op het getouw te zetten die toegespitst zijn op zelfstandigheid, duurzame voeding aan te bieden, een blik te bieden op de buitenwereld en toe te zien op de kwaliteit van de infrastructuur.

Het Verenigd College zal er tevens op toezien dat de toegankelijkheid van de rusthuizen en de tariefzekerheid voor alle Brusselaars gewaarborgd worden.

Het Verenigd College zal de behoeften aan bedden in rust- en verzorgingstehuizen beoordelen en desgevallend met de federale overheid onderhandelen over bijkomende reconversies van rusthuisbedden naar bedden voor rust- en verzorgingstehuizen. Het zal de behoeften aan plaatsen in rusthuizen en kortverblijven opnieuw beoordelen en samen met de federale overheid de financiering van deze structuren en opvangplaatsen bestuderen.

Voor wat meer bepaald de afstemming op de normen voor rust- en verzorgingstehuizen betreft, zal het Verenigd College toezien op de uitvoering van het reconstructieplan 2008-2015 en afhankelijk van de beschikbare begrotingsmiddelen zal het de subsidiekredieten voor investeringen, meer bepaald de maximale subsidieerbare bedragen, verder blijven verhogen.

Algemeen beschouwd zal het Verenigd College erop toezien dat alle nieuwe normen die in dit verband goedgekeurd worden, financieel geraamd en overlegd worden met de inrichtende machten van de opvang- en huisvestingsdiensten voor bejaarden, om bijkomende lasten, die deze diensten niet zouden kunnen dragen, te vermijden.

1.2.3. De specifieke behoeften

Er zullen middelen vrijgemaakt worden om bejaarden nog beter te betrekken bij de voor hen opgezette structuren en diensten en om specifieke activiteiten op het getouw te zetten die gericht zijn op sociale integratie (onder meer intergenerationele activiteiten zoals collectieve moestuinen, kangoeroe-woningen, enz.).

Om de leefkwaliteit van de bejaarden te verbeteren, zullen bepaalde specifieke behoeften ingevuld en gefinancierd worden, onder meer de inachtneming van de (culturele, religieuze en levensbeschouwelijke) diversiteit, ook in de rusthuizen.

Het aanbod van thuishulp zal flexibeler gemaakt worden en er zullen opleidingen aangeboden worden die tot doel hebben beter te leren omgaan met dementerende personen en hun omgeving.

Daarenboven zullen, zoals reeds bepaald is in de wetgeving, het centrum ter bestrijding

van mishandeling alsook de zelfmoordpreventie ondersteund worden.

1.3. Bijstand aan personen met een handicap

1.3.1. Rechten van personen met een handicap

Het Verenigd College herbevestigt, in het kader van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, uitdrukkelijk gelijke rechten voor alle burgers en in het bijzonder voor zij die moeten leven met een handicap, van welke aard ook, alsook de verplichting deze rechten daadwerkelijk uit te voeren, toegankelijk te maken en te doen naleven.

Een specifiek beleid voor personen met een handicap is een absolute noodzaak. De toegankelijkheid voor en de integratie, inspraak, opvang, bijstand, begeleiding van personen met een handicap zullen evenwel een algemene bekommernis vormen voor ieder lid van het Verenigd College en geïntegreerd worden in elk gevoerd beleid.

Deze koppelingen moeten concreet vorm krijgen via sectorale samenwerkingsakkoorden met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en zelfs met de Federale Staat, voornamelijk voor wat betreft het beleid inzake « RIZIV » - zorgen en bijstand aan verzorgende verwanten.

1.3.2. Dag- en huisvestingscentrum

Het Verenigd College zal in de loop van deze legislatuur het kortverblijf en de respijtzorg, zoals voorgesteld in de huidige wetgeving, alsook het begeleid wonen, tot ontwikkeling brengen.

Binnen de perken van de begrotingsmiddelen zal bijzondere aandacht besteed worden aan de totstandbrenging van een aanzienlijk aantal plaatsen voor zwaar zorgbehoevende personen met een handicap.

Er zal ondersteuning geboden worden voor nieuwe woonformules, die opgevat zijn als kleine eenheden of een netwerk en die een passende werkingsomkadering en een gecoördineerde inbreng van zogenaamde generalistische diensten (thuishulp, thuiszorg) genieten.

De hernieuwing van de erkenningen van de dag- en huisvestingscentra zal in het begin van de legislatuur goedgekeurd worden.

De infrastructuurprojecten waarvoor een principiële akkoord bereikt is, moeten zo snel mogelijk concreet vorm krijgen op grond van het meerjarenplan waaraan het Verenigd College tijdens de vorige legislatuur zijn goedkeuring gehecht heeft.

Ingevolge de evolutie van de prijzen in de bouwsector zullen een nieuw infrastructuurdecreet en de daarbij horende besluiten houdende nieuwe maximale subsidieerbare bedragen goedgekeurd worden. Om tegemoet te komen aan de lopende projecten, zal gezocht worden naar bijkomende financieringen.

We moeten vaststellen dat er een tekort is aan aangepaste opvangplaatsen voor volwassen personen met een mentale handicap, van wie de levensverwachting stijgt en voor wie zowel de specifieke instellingen voor personen met een handicap als de rusthuizen en de rust- en verzorgingstehuizen niet geschikt zijn.

Daarom zal het Verenigd College de mogelijkheid onderzoeken tussen de sector van de opvangcentra voor personen met een handicap en de sector van de rusthuizen zowel financiële als op de uitwisseling van goede praktijken gerichte samenwerkingsverbanden op te zetten.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zal, met de steun van de Interministeriële Conferentie over de Gezondheid, een Brussels zorgnetwerk helpen uitbouwen voor volwassen personen met een handicap en jonge volwassenen die te kampen hebben met psychiatrische of mentale problemen, dat tot doel heeft de sector van de personen met een handicap, de sector van de ambulante geestelijke gezondheidszorg en de sector van de in het ziekenhuis verstrekte geestelijke gezondheidszorg optimaal op elkaar af te stemmen met het oog op de opvang in een crisisperiode (vaak met gedragsstoornissen).

De capaciteit van de algemene diensten (bijv. gezinshulp of thuiszorg) om hulp te bieden aan personen met een handicap zal versterkt worden door de wetgeving en de gespecialiseerde opleidingen aan te passen.

Persoonlijk assistentiebudget

Om beter tegemoet te komen aan de zeer persoonlijke behoeften van de personen met een handicap en zonder afbreuk te doen aan de interpersoonlijke solidariteit die, voor alle domeinen waarin uitkeringen gestort moeten worden aan personen, gewaarborgd wordt door de sociale zekerheid en de federale overheid, zal het Verenigd College het proefproject inzake het persoonlijk assistentiebudget evalueren.

Na een evaluatie van dit proefproject kan dit aanbod beschouwd worden als residuair en een aanvulling op het beschikbare aanbod. Het aanbod moet structureel vorm krijgen in het kader van een doeltreffende coördinatie van gespecialiseerde of generalistische collectieve diensten (bijvoorbeeld diensten die door een overheid erkend zijn), zelfstandigen of begeleide vrijwilligers, aangezien deze activiteit uitgeoefend wordt buiten het gezins, privé- of beroepskader. Het Verenigd College zal de Federale Overheid verzoeken dit aanbod te financieren.

1.4. De Diensten voor thuishulp

Mensen werden aangemoedigd om thuis te blijven wonen, omdat dit vooral tegemoet komt aan de wens van de personen om thuis te wonen en omdat zo de opvang in (ziekenhuizen, rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen) beperkt wordt.

Een besluit van het Verenigd College betreffende de erkenning en de wijze van betoelaging van de diensten voor thuishulp werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 01/02/2008. Het werd aangevuld met een ministerieel besluit van 20/12/2008 aangaande het forfait per gepresteerd uur, het aantal bezoldigde uren dat voor subsidie in aanmerking genomen wordt en het contingent voor 2008.

Deze reglementering zal een aanpassing ondergaan, waarbij documenten worden opgesteld die nuttig en noodzakelijk zijn voor de goede werking van de diensten in samenwerking met de veldwerkers. Er zal een verklarende omzendbrief worden opgesteld in samenwerking met de sector.

Bovendien biedt het systeem inzake subsidiëring, volgens prestatie, van de diensten voor thuishulp niet meer de mogelijkheid om gunstig te antwoorden op alle hulpaanvragen.

Bijgevolg zal het Verenigd College een toename overwegen van het aantal beroepsmensen inzake thuishulp en van de quota van gesubsidieerde uren, waarbij een forfaitsysteem behouden blijft voor de uren gezinshulp en huishoudelijke hulp.

Deze verhoging moet het mogelijk maken de beroepsmensen inzake thuishulp zogenaamde « onregelmatige prestaties » te laten uitvoeren.

Om elk tekort in deze sector te vermijden, moet trouwens een opleidingsaanbod worden gewaarborgd dat voldoende groot is en gediversifieerd om tegemoet te komen aan de specifieke behoeften (hulp aan personen met een meervoudige handicap, aan personen die getroffen zijn door dementie, aan personen van buitenlandse afkomst) volgens de voorwaarden die moeten worden bepaald met de erkende opleidingscentra.

Binnen de grenzen van het beschikbare krediet zal het Verenigd College erop toezien dat de subsidies voor de opleidingsuren worden afgestemd op de subsidies voor de uren die worden gepresteerd.

Het Verenigd College zal de coördinatie aanmoedigen van de dienstverlening aan bejaarde personen of personen met een handicap; deze coördinatie zal worden georganiseerd op gemeentelijk vlak om deze personen, indien ze dit wensen, thuis te laten wonen.

Er moet een versterkt overleg met het RIZIV komen om diens nomenclatuur te laten

evolueren, zodanig dat deze beter de noodzaak weerspiegelt diens tarieven aan te passen in geval van zware en ingewikkelde situaties. Deze aanpassing moet toegespitst worden op de persoon, uitgaande van diens behoeften en op een proactieve manier.

1.5. Justitieel welzijnswerk

Het Verenigd College zal zijn verbintenissen voortzetten die het is aangegaan in het kader van het protocolakkoord inzake slachtofferhulp dat eind mei 2009 werd goedgekeurd.

Het Verenigd College zal de behoeften evalueren op het vlak van slachtofferhulp inzake diensten en samenwerking tussen de deelstaten en de federale entiteit op Brussels niveau en zal, indien nodig, de noodzakelijke diensten ontwikkelen die ontbreken in Brussel.

Brussel telt drie gevangenissen, waar de meeste gedetineerden in voorlopige hechtenis zitten. De gemiddelde dagelijkse bevolking bedraagt 1.199 gedetineerden met een lage gemiddelde leeftijd. De organisatie van het justitieel welzijnswerk is bijzonder ingewikkeld, omdat de bevoegde overheden de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zijn.

De bijstand die wordt geboden aan gedetineerden, maakt het mogelijk gebruik te maken van de hechtenis om enerzijds het verlaten van de gevangenis voor te bereiden (huisvesting: vermijden dat deze mensen dakloos worden, ...) en vervolgens een optimale herinschakeling (opleiding, werk, ...), zowel tijdens de hechtenis als bij het verlaten van de gevangenis.

Het Verenigd College zal toezien op de uitvoering van het samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, het Waals Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie strekkende tot de coördinatie van het interventiebeleid gebonden aan het gevangensmilieu; dit akkoord voorziet in de organisatie van een jaarlijkse interministeriële conferentie die tot doel heeft het interventiebeleid gebonden aan het gevangensmilieu te coördineren en belast is met de evaluatie van de uitvoering van de doelstellingen die werden bepaald in het akkoord, de oprichting van een vast stuurcomité met het oog op de coördinatie van het interventiebeleid gebonden aan het gevangensmilieu en van themawerkgroepen die de verschillende bevoegdheden bespreken van de partijen die het akkoord hebben ondertekend.

1.6. Kinderwelzijn en jeugd

Na decennia van bevolkingsinkrimping, groeit de Brusselse bevolking opnieuw gestaag sedert enkele jaren. Dat is een kans -want het gaat vooral om jongeren van allerlei origine- die ons de mogelijkheid moet bieden een dynamische toekomst voor het Gewest tegemoet te zien.

Volgens de demografische studie uitgevoerd door het Planbureau is de jonge bevolkingsgroep tussen 0 en 14 jaar aangegroeid en zal ze tijdens de periode 2000-2020 blijven aangroeien met 40,53 % (hetzij + 69.315). Dat houdt voor het Brussels leefbekken enorme uitdagingen in, zowel kwantitatief als kwalitatief – met een weerslag voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de andere Gemeenschapscommissies, de Gemeenschappen en het Gewest – meer bepaald inzake :

- de opvang van 0- tot 3-jarigen : er is een tweede ambitieus kinderkribbenplan nodig gelet op de sociaal-economische moeilijkheden van de gemeenten en de betrokken bevolkingsgroepen (sociale tarieven, voorrang voor de zones waar de bevolkingsaan groei sterker is en de dekkingsgraad het minst aangepast) met het oog op een billijke spreiding van de middelen om tegemoet te komen aan de reële behoeften van de twee gemeenschappen, ;
- de opvangcapaciteit van het kleuter- en lager onderwijs (+ 35%) en van het secundair onderwijs : dit heeft zowel betrekking op het aantal leerkrachten als op de schoolgebouwen, die verder gerenoveerd moeten worden en aangepast aan de behoeften van de schoolinfrastructuren en meer bepaald, wat het secundair betreft, steun voor het technisch- en beroepsonderwijs en voor het alternerend leren via de gewestelijke toelage voor de aankoop van performante uitrusting,
- de steun voor de valorisering van bekwaamheden en de gelijkwaardigheid van diploma's,
- het aantal brugklassen voor nieuwkomers op het grondgebied,
- de buitenschoolse opvang : kinderopvang met sport en cultuuractiviteiten, maar ook huiswerkklassen,
- de strijd tegen de armoede bij kinderen (slechte kwaliteit van de woningen, gezondheidsrisico's, aflopend schooltraject, beperkte toegang tot cultuur),
- initiatieven in het jeugdbeleid (participatie van jongeren, bestrijding van het schoolverzuim, jeugdbijstand, educatieve samenwerkingsverbanden, toegang tot werk, tot huisvesting),
- buurtinfrastructuur voor kinderen en jongeren (ruimte voor spel en vrijetijdsbesteding)

- het aanleren van talen,

Brussel telt 130.000 jongeren tussen 14 en 24 jaar die ten volle hun jeugd willen beleven en die de toekomst uitmaken van de Stad. Het gewest moet ze kunnen steunen, perspectieven bieden en ze begeleiden in de overgang naar de volwassenheid. Het is tevens belangrijk dat het collectief wordt gestimuleerd door projecten over de generaties en de culturen heen te steunen, alsook projecten die bijdragen tot de samenwerking tussen mannen en vrouwen.

In samenwerking met de Gemeenschappen en de Gemeenschapscommissies, de Federale Overheid, de gemeenten, de associatieve sector op het terrein en de instellingen gespecialiseerd in het contact met de jongeren zal het Gewest de invoering coördineren van een « Plan 2010-2020 voor het Kind en de Jongere », bestaande uit transversale maatregelen die moeten waarborgen dat de jongere zijn rechten uitgeoefend ziet inzake onderwijs, taalopleiding, buitenschoolse activiteiten, eerste beroepservaring, toegang tot cultuur en nieuwe technologieën, tot de ontwikkeling van economische, sociale en culturele projecten, tot mobiliteit en tot een behoorlijke woning.

Dit plan krijgt de taak de besluitvorming te begeleiden inzake collectieve uitrustingen en sociaal-economische en culturele projecten in het kader van de stadsvernieuwing. Het moet voorzien in opvolging en evaluatie van de doorgevoerde maatregelen en hieraan eventueel de nodige bijstellingen aanbrenge.

Wat de jeugdbescherming betreft, zal het Verenigd College het samenwerkingsakkoord van 11 mei 2007 tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de jeugdhulp, verder uitvoeren.

1.7. De OCMW's

Als autonome plaatselijke overheidsdiensten die voornamelijk gefinancierd worden door de federale en de gemeentelijke overheid vervullen de OCMW's een cruciale rol in het kader van de bijstand aan personen en het gezondheidsbeleid.

Het Verenigd College zal hun optreden in dat verband sterker trachten te ondersteunen, door meer bepaald een systematisch overleg op te starten tussen de OCMW's en de Brusselse gewest- en gemeenschapsoverheden, de inspanningen die het Gewest reeds geleverd heeft voor een betere computerapparatuur en een gestroomlijnder elektronisch

beheer voort te zetten, de rol van de OCMW's op het vlak van sociaal-professionele inschakeling te bevorderen, de controleprocedures te vereenvoudigen en het beroep van hun maatschappelijk werkers te herwaarderen. Daarbij zal het College erop toezien dat de inachtneming van het beroepsgeheim gewaarborgd wordt.

2. Gezondheid, gezondheidszorg en ziekenhuizen

Op het vlak van gezondheidszorg zal het **Verenigd College erop toezien dat de voorkeur wordt gegeven aan de uitvoering van een globaal gezondheidsbeleid** waarin alle actoren worden geïntegreerd, van de eerstelijnszorg (wijkgezondheidscentra, huisartsen, die een belangrijke rol spelen voor de echelonnering), de paramedische sector, de algemene ziekenhuizen, de gespecialiseerde ziekenhuizen, de posthospitalisatiestructuren tot en met de universitaire ziekenhuizen en daarin begrepen het ontslag uit het ziekenhuis.

Zoals aangegeven in de inleiding, wordt de bevolking van het BHG gekenmerkt door een verjonging die is gekoppeld aan een sociaal-ruimtelijke dualisering.

Om deze uitdaging aan te gaan, zal het Verenigd College bijzonder alert zijn voor de sociale bepalende factoren inzake gezondheid, vooral bij kinderen en jongeren.

Om een globaal gezondheidsbeleid te voeren, zal het Verenigd College de oprichting aanmoedigen van een **overlegplatform** waaraan alle gezondheidsactoren deelnemen: gespecialiseerde ziekenhuisstructuren, eerste en tweedelijnsstructuren om het aanbod beter te organiseren en tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van zowel de ene als de andere, alsook om de permanente opleiding te versterken.

In dezelfde geest en om de continuïteit van de zorgen beter te organiseren, zal het Verenigd College de onmiddellijke en steeds meer doorgedreven communicatie aanmoedigen tussen de beroepsmensen uit het gezondheidsmilieu binnen het Gewest (naar het model van het Réseau de Santé Wallon en netwerken die worden opgericht in het Vlaams Gewest), alsook de uitwisseling van gegevens over patiënten tussen gezondheidsactoren, waarbij de regels inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het beroepsgeheim worden nageleefd.

Om beter te kunnen handelen rond de bepalende gezondheidsfactoren en om te beschikken over een voortdurende monitoring over de ongelijkheid in gezondheidskwesties, zal het Verenigd College erop toezien dat het Observatorium voor Welzijn en Gezondheid een analyse ontwikkelt van de **epidemiologische statistieken**:

- die de sociaal-demografische, economische en gezondheidsgegevens kruist, meer bepaald dank zij het Abrumetnetwerk,
- die internationale vergelijkingen opstelt (bijvoorbeeld met het kiwimodel) en aanbevelingen doet inzake goede praktijken voor de weg die patiënten doorlopen, inzake structurele behoeften op middellange termijn in het licht van de evolutie op sociaal, demografisch en gezondheidsvlak.
- die de gezondheidsactoren en de gebruikers betreft bij de denkoefeningen en de conclusies.

Dit werk zal worden verwezenlijkt in overleg met de federale volksgezondheid en het RIZIV.

2.1. De preventie, de promotie en de bescherming van de gezondheid

Het Verenigd College zal meer bepaald toezien op de ontwikkeling van de promotie en de preventie op gezondheidsvlak jegens alle Brusselaars en op de preventieve acties rond de sociale bepalende gezondheidsfactoren.

Het Verenigd College zal toezien op de uitbreiding van het protocolakkoord tussen de Franse en Vlaamse Gemeenschap over de opsporing (borstkanker, darmkanker, baarmoederhalskanker), zowel wat betreft de technische aspecten als de sensibilisering van de bevolking.

Sensibiliseringscampagnes zullen de preventie en de opvoeding inzake gezondheid met inbegrip van de voeding - versterken. Ze zullen tevens de bescherming op gezondheidsvlak versterken en de opsporing van en de strijd tegen overdraagbare en sociale ziektes intensiveren.

Om moeders en pasgeborenen een goede omkadering aan te bieden, zal het Verenigd College er blijven op toezien dat het ONE en Kind en Gezin toegang hebben tot alle ziekenhuizen.

Wat de bescherming van de gezondheid betreft, zal het College erop toezien dat er een structurele link wordt gelegd met de Conferenties van Burgemeesters en Voorzitters van OCMW's om de sanitaire noodacties te coördineren (pandemie, griep, ...).

Het Verenigd College zal erop toezien dat het aandeel van duurzame producten (biologische producten, lokale en seizoensproducten en producten afkomstig uit de fair

trade) binnen de kantines van de rusthuizen en ziekenhuizen zal stijgen.

Na evaluatie zal het Verenigd College de mogelijkheid onderzoeken om het WGO-project « Gezond Stadsgewest » voort te zetten.

2.2. Inspelen op nieuwe behoeften en specifieke pathologieën

Om in te spelen op **specifieke vragen en nieuwe behoeften** inzake de tenlasteneming (meer bepaald psycho-geriatrie en geriatrie pathologieën die tot een sterke afhankelijkheid leiden, lange of zelfs zeer lange revalidaties, verslavingen (alcohol, drugs) en problemen met de mentale gezondheid), moet het beleid inzake volksgezondheid aangepast worden en nieuwe initiatieven ontwikkelen.

Prioritair zullen de volgende acties worden ondersteund :

- de oprichting van een structuur voor lange en zeer lange revalidaties
- de oprichting van initiatieven voor de tenlasteneming van problemen inzake mentale gezondheid, zowel ambulante -meer bepaald in de eerste lijn- als via een hospitalisatie.
- de psychiatrische verzorgingstehuizen (meer bepaald de onderhandelingen met de federale overheid om het aantal plaatsen op te voeren).

Een stijgend aantal kinderen kampt met emotionele problemen. De vroegtijdige opsporing van deze problemen is zeer belangrijk om plaatsing binnen de bijzondere jeugdzorg of de sector van personen met een handicap te vermijden.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zal werk maken van een toegankelijke psychologische hulpverlening voor de kinderen en samenwerkingsverbanden stimuleren tussen Kind en Gezin/ONE, scholen, CLB's (Centrum voor Leerling Begeleiding) en de geestelijke gezondheidszorg.

Het Verenigd College zal de mogelijkheid onderzoeken onder « ziekenhuizen en urgentiecentra » een revalidatienetwerk uit te bouwen voor personen die het ziekenhuis moeten verlaten en niet over een woning beschikken, teneinde hen na het ontslag uit het ziekenhuis op te vangen, indien zij nood hebben aan een nazorg die niet op straat verstrekt kan worden. Het Verenigd College zal erop toezien dat deze structuur wordt

gefinancierd door de federale Staat.

In samenwerking met de thuislozensector zullen deze personen individueel worden begeleid om ervoor te zorgen dat ze een nieuwe woning vinden bij het verlaten van de instelling.

Zoals reeds hierboven werd vermeld, verkeren daklozen zeer vaak in een bijzonder zorgwekkende mentale gezondheidstoestand. De verzadiging van de ziekenhuis- en ambulante netten bemoeilijkt iedere vorm van voortgezette en gecoördineerde opvang. De ambulante begeleiding is overigens niet toereikend voor bepaalde psychiatrische patiënten die nood hebben aan een nauwe opvolging. Het Verenigd College zal erop toezien dat specifieke diensten, zoals de flats onder toezicht en alle formules die voorzien in een begeleiding die is aangepast aan de woning, onder meer voor personen met psychiatrische stoornissen, versterkt worden.

2.3. Thuiszorg en palliatieve verzorging

Het Verenigd College zal erop toezien dat het werk van de centra voor de coördinatie van de thuishulp en thuiszorg wordt versterkt om ervoor te zorgen dat de begunstigten (bejaarden, chronisch zieken, mentaal zieken, personen met een handicap, ...) onafgebroken thuishulp en thuiszorg kunnen genieten.

Het Verenigd College zal de mogelijkheid overwegen om aan de beroepen inzake thuishulp en thuiszorg dienstverleners toe te voegen die het behoud in de thuisomgeving in de hand kunnen werken door het uitvoeren van klusjes, dit in samenwerking met de sociale economie (aanbrengen van een handsteun, hulp bij doe-het-zelf-werkjes, ...)

Om deze doelstelling te bereiken, zal het Verenigd College de relaties aanmoedigen tussen de sectoren van de thuishulp en de thuiszorg.

Om de denkoefening over het behoud in de thuisomgeving en de organisatie van de onafgebroken hulp en zorgen te bevorderen, zal het Verenigd College een overlegplatform steunen tussen de actoren op het vlak van thuiszorg en thuishulp, maar ook met de gezondheidszorgbeoefenaars, de ziekenhuizen en de eerstelijnsdiensten.

Het Verenigd College zal de versterking van palliatieve zorgen aan huis ondersteunen via het Pluralistisch Samenwerkingsverband Palliatieve Zorgen van het Brussels Gewest (bijv. Connectar).

Er zal bijzondere aandacht besteed worden aan het vlotter maken van de verplaatsingen van de thuishulpverleners.

2.4. Het ziekenhuiswezen

De rol van de ziekenhuissector blijft fundamenteel om het recht van iedere burger op een toegankelijke en kwaliteitsvolle zorgverstrekking te waarborgen, zowel preventief als curatief.

Om deze toegang en deze hoge kwaliteitsstandaard te vrijwaren voor alle Brusselaars, is het noodzakelijk de zorginstellingen te steunen en de projecten of de herstructureringen aan te moedigen die tot doel hebben een kwaliteitsvolle tenlasteneming van alle Brusselaars te waarborgen of te verbeteren.

Hiertoe zal het Verenigd College de herstructureringen van de ziekenhuizen voortzetten, zowel in de openbare als in de privé-sector, om hun aanbod af te stemmen op de behoeften van de Brusselse bevolking en om meer onderlinge synergieën (bijvoorbeeld: zorgbekkens) te ontwikkelen. Het Verenigd College zal de oprichting aanmoedigen van interuniversitaire centra op specifieke domeinen (bijvoorbeeld pediatrie).

Het Verenigd College zal er tevens op toezien rond de academische ziekenhuizen economische ontwikkelingspolen op te zetten die zijn toegespitst op onderzoek en potentiële afzetmarkten.

Het Verenigd College zal meewerken aan de campagnes die erop gericht zijn de gezondheidsberoepen bij de Brusselaars te promoten.

Het IRIS-netwerk biedt geneeskundige zorgen binnen bereik van de Brusselaars, alsook een breed gamma aan medische diensten.

Het Verenigd College zal bijzonder attent zijn voor het lot van de gehospitaliseerde kinderen en meer bepaald voor de problematiek «ouder-kind».

Hiertoe zal het Verenigd College een pilootproject lanceren over de oprichting van een zorgcontinuüm moeder-kind en over de verbetering van de interface ziekenhuis/woonplaats/huisdokter/Kind en Gezin of ONE.

Het Verenigd College zal het saldo ten laste nemen van de financiering van het Huis voor Respijtzorg dat niet ten laste wordt genomen door het RIZIV en zal het project Hospichild

voortzetten.

Om de toegankelijkheid voor alle Brusselse patiënten in hun taal te verbeteren, alsook de kwaliteit van de opvang en de tenlasteneming van alle patiënten binnen de zorginfrastructuur, verbindt het Verenigd College zich ertoe de opleidingen voor de tweetaligheid van het zorgpersoneel te steunen en de programma's van Taaltraining en e-learning voort te zetten.

Zo zal het Verenigd College ook bijzondere aandacht schenken aan de financiering van het sociaal tolken, gezien het grote aantal verschillende talen dat wordt gesproken door de patiënten in de Brusselse ziekenhuizen.

Gezien de grote investeringen waarmee het Gewest en de leden van het netwerk (waaronder de gemeenten, de OCMW's en de ziekenhuizen) hebben ingestemd, gezien de uitdagingen op het vlak van volumes inzake overdracht, veiligheid en vertrouwelijkheid van de gegevens zal het Verenigd College erop toezien dat het Irisnetprogramma voor een snel glasvezelnetwerk tussen Brusselse openbare actoren wordt voortgezet met een waarborg inzake installatie en prijs voor de leden.

Om de voogdij van Iris over de openbare ziekenhuizen te verbeteren, moet de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's worden aangepast, zodat de beslissingen betreffende de dienstenopdrachten ter goedkeuring worden voorgelegd aan Iris.

Zo is er ook een wijziging nodig van de wet om de samenhang en de harmonisering van het human resources management tussen de Brusselse openbare ziekenhuis te verbeteren (conformiteit met de statuten van de IRIS-koepel en niet met de personeelsstatuten van de OCMW's).

Wat de infrastructuur betreft, zal het Verenigd College toezien op de uitvoering van de bouwkalender van de gezondheidsinstellingen voor de periode 2008-2019, zoals werd bepaald door de vorige legislatuur.

Hiertoe zal het Verenigd College de reglementering wijzigen inzake de toekenning van subsidies aan de investering.

Deze wijziging zal tot doel hebben:

- de procedures te vereenvoudigen om de uitvoering van het tijdsschema te versnellen en toe te zien op de goede uitvoering ervan, te voorzien in maatregelen die de prefinanciering mogelijk maken van de werkzaamheden en van de mechanismen voor alternatieve financieringen, objectieve criteria te bepalen die de billijke verdeling mogelijk maken van de middelen tussen de openbare en de privé-sector.

Halfjaarlijks zal een regelmatige evaluatie van de uitvoering van dit tijdsschema worden

onderzocht. Een verslag zal worden onderzocht door het Verenigd College.

Met het oog op de optimalisering van de openbare middelen die worden toegekend aan het ziekenhuisvastgoed, zal het Verenigd College, in overleg met het Gewest, de mogelijkheid bestuderen voor de Gemeenten en de OCMW's van het Gewest om eigen structuren te bestuderen voor het beheer van de gebouwen, die:

- het onderhoud, de renovatie, de bouw en wederopbouw van iedere openbare zorginfrastructuur die afhangt van deze gemeenten en OCMW's, ten laste zullen nemen;
- deze gebouwen zullen verhuren aan openbare ziekenhuizen, rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen;
- het beheer van de gebouwen, van de subsidies en de leningen in het kader van hun vastgoed zullen optimaliseren.

In dit kader zal een deel van de beschikbare bedragen in het Brussels Gewestelijk Herfinancieringsfonds van de Gemeentelijke Thesaurieën kunnen worden aangewend om deze vastgoedstructuren te kapitaliseren en om te helpen bij de uitvoering van hun taken.

–

3. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In het kader van een institutionele hervorming zou de afschaffing van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de overdracht van haar bevoegdheden en middelen naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de mogelijkheid bieden de leesbaarheid van de instellingen voor de Brusselaars te verbeteren en het systeem af te schaffen van de co-

voogdij van ministers die tot verschillende taalgroepen behoren voor het beheer van deze materies, onder voorbehoud van het behoud van het beschermingsmechanisme van de twee gemeenschappen die de stemming van de ordonnanties in deze materies kenmerkt.

Tijdens de vorige legislatuur heeft het Verenigd College een nieuw administratief statuut en bezoldigingsregeling goedgekeurd voor de personeelsleden van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie alsook een organiek kader met het oog op een betere aansluiting op het statuut van het BHG.

Met het oog op een betere integratie van de gewestelijke beleidslijnen ten dienste van de Brusselaars en in de optiek van een institutionele hervorming, zal het Verenigd College de integratie overwegen van de administratie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in het MBHG.

Het Verenigd College zal onverwijld een plan goedkeuren voor de modernisering van de administratie dat meer bepaald zal streven naar de verbetering van de dienstverlening aan het publiek, van de samenwerking met de verenigingssector en de gesubsidieerde openbare sector, van de administratieve procedures meer bepaald inzake informatica en van de zichtbaarheid van de diensten van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

3.1. De adviesraden

Het Verenigd College zal toezien op de vernieuwing van de afdelingen van de Adviesraad met bijzondere aandacht voor een evenwichtige verdeling tussen mannen en vrouwen, alsook onder de vertegenwoordigers van de betrokken sectoren.

Het College zal de verscheidene afdelingen van de Adviesraad verzoeken samen te werken rond verscheidene thema's om de uitdagingen van het Gewest een transversaal karakter te geven en dichter bij de mensen te brengen.

3.2. Overkoepelende elementen van het welzijns- en gezondheidsbeleid

Een Brusselse interministeriële conferentie over welzijn en gezondheidszorg

Voor de doeltreffendheid van het welzijns- en gezondheidsbeleid is het belangrijk dat ze op coherente wijze zijn afgestemd op het algemene beleid dat wordt gevoerd vóór de problemen zich voordoen om de preventie zo goed mogelijk te organiseren: zo is het noodzakelijk opvang te bieden aan volwassenen in moeilijkheden, maar moet men tevens actie ondernemen rond de oorzaken die de uitsluitingsprocessen teweeg brengen, zoals bijvoorbeeld de prijs van woningen of de moeilijkheden inzake de toegang tot werkgelegenheid.

Het Verenigd College zal deelnemen aan interministeriële conferenties met de betrokken entiteiten, om een betere samenhang tussen het welzijns- en gezondheidsbeleid en het betrokken gewestelijk beleid te waarborgen.

Daartoe zal het Verenigd College mee protocolakkoorden helpen sluiten tussen de betrokken entiteiten, meer bepaald inzake:

- armoedebestrijding (aansluitend bij het protocol dat de drie gemeenschapscommissies en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hieromtrent reeds gesloten hadden voor de periode 2004-2009);
- kinderen en jongeren (rekening houdend met de huidige demografische evolutie in Brussel), in nauwe coördinatie met de Gemeenschappen
- bijstand en verzorging van bejaarde personen.
-

Het zal daarbij een beroep doen op de volgende **instrumenten**:

- het Brussels Observatorium voor Gezondheid en Welzijn, in samenwerking met de verschillende betrokken observatoria;
- het Centrum voor Maatschappelijke Documentatie en Coördinatie (instrument voor communicatie en het informeren van de betrokken sectoren en doelgroepen).

Het Verenigd College zal tot slot toezien op een transversale raadpleging van de betrokken actoren.

De veldwerkers

Hoe krappere de middelen zijn, hoe belangrijker het is in te zetten op intelligentie en know-how.

Het Verenigd College zal toezien op de bevordering van de voortgezette opleiding van het personeel en de diensthoofden, zodanig dat zij zich enerzijds vlotter kunnen aanpassen aan de evoluerende wetgevingen en werkwijzen en dat anderzijds, het opleidingsaanbod beter en sneller beantwoordt aan de behoeften van de rechthebbenden.

Voor de overheidsdiensten zullen deze opleidingen meer bepaald ingericht worden door de GSOB, en onder voorbehoud van de beschikbare begrotingsmiddelen, zal overwogen worden deze uit te breiden naar de associatieve non-profitsector.

Over de onderwezen materies, de uurroosters, de financiële deelname van de begunstigen en de keuze van de opleiders zal nauw overleg worden gepleegd met de openbare sectoren, waaronder de OCMW's en de associatieve non-profitsectoren.

Het Verenigd College zal zijn acties ten gunste van de non-profitsector blijven kaderen in de Brusselse koepel die instaat voor de coördinatie van het optreden van de entiteiten .

4. De begroting van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

De belangrijkste uitdaging van het nieuw Verenigd College inzake de problematiek van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zal het beheer van diens financiën zijn. Deze moeten worden geanalyseerd, rekening houdend met een belangrijk aspect van het budget van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, namelijk de uitstaande bedragen van de vastleggingen voor de, voornamelijk, ziekenhuisstructuren die tot op heden slechts in aanmerking konden worden genomen als bruto uitstaande bedragen, dat wil zeggen dat er geen rekening gehouden wordt met ongedaan gemaakte vastleggingen. Daarom zal het Verenigd College zo snel mogelijk het netto uitstaande bedrag moeten bepalen, dat wil zeggen afgezien van de dossiers waarvoor een verjaring van de vastlegging bestaat, zodat het bedrag van de geldelijke middelen van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie nauwkeuriger kan worden bepaald.

Bovendien zullen bepaalde verbintenissen die het vorige College is aangegaan, onvermijdelijk een weerslag hebben op het niveau van de financiën van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, voor zover duidelijk werd bepaald dat deze vastleggingen niet allemaal integraal zouden kunnen worden gefinancierd in het kader van het huidige budget van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Het gaat om de volgende vastleggingen:

- het meerjarenplan voor de bouw van ziekenhuizen
- het meerjarenplan om de rust- en verzorgingstehuizen in overeenstemming met de normen te brengen
- het meerjarenplan voor het optrekken van gebouwen in de sector van de personen met een handicap met inbegrip van de financiering van 100 nieuwe plaatsen.
- de aankoop van een gebouw, bestemd om de vzw's te huisvesten of opnieuw te huisvesten die onder de bevoegdheid vallen van het welzijns- en gezondheidsbeleid van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en dat het “Huis van de twee Gemeenschappen” moet worden.

De nadruk moet worden gelegd op het feit dat bij de toepassing van de hierboven genomen beslissingen de akkoorden die het Verenigd College is aangegaan, worden nageleefd met respect voor het principe van het gezond beheer.